

Hermanis Paukšs

TRĪS PRINCESES
(viencēliens)

Darbojas:

Karaline

1.Dāma

2.Dāma

Bizone

Ķīķerētāja

1.Princese

2.Princese

3.Princese

Māte

Bārenīte

Ganiņš

Karaliene. Garlaicība, es jums teikšu, dārgās dāmas – nāvīga!

1.Dāma. To jūs pareizi atzīmējāt, karalien – nāvīga garlaicība!

2.Dāma. Jā, jā – garlaicība – tik nāvīga, ka vienkārši vairs nevar izturēt!

Karaliene. Vai nevajadzētu kaut ko asprātīgu izdomāt, ko?

1.Dāma. Zelta vārdi, karalien! Zelta vārdi! Vajadzētu! Ai, kā vajadzētu kaut ko asprātīgu izdomāt!

2.Dāma. Ak! Ja tagad varētu kaut ko asprātīgu izdomāt!... Nu tik asprātīgu!... Tik asprātīgu!...

Karaliene. Varbūt izprecināt kādu no princesēm, ko?

1.Dāma. Jā, karalien – to gan derētu! Ai, kā derētu!

2.Dāma. Jā – ja tagad izdotos kādu no princesēm izprecināt!...

Karaliene. Bet kuru?

1.Dāma. Jā – kuru?

2.Dāma. Patiešām – kuru?

Karaliene. Varbūt vecāko?

1.Dāma. Varbūt jaunāko?

2.Dāma. Varbūt vidējo?

Karaliene. Tad kuru?

1.Dāma. Nu ja – kuru tad?

2.Dāma. Patiešām – kuru tad galu galā?

Karaliene. Varbūt visas trīs?

1.Dāma. Ļoti laba doma, karalien! Ļoti laba! Ņemsim un izprecināsim visas trīs uzreiz?

Karaliene. Bet kam lai viņas izprecina?

1.Dāma. Patiešām – kam tad?

2.Dāma. Jā – eku ķibeles – bet kam lai izprecina?

Karaliene. Ei! Ķīķerētāja!

Ķīķerētāja. Jā, karalien?

Karaliene. Kas redzams ķīķerī?

Ķīķerētāja. Visa apkārtne – kā uz delnas, karalien!

Karaliene. Un precinieks? Vai kāds precinieks nav redzams, ko?

Ķīķerētāja. Jā, karalien – re, kur viens krūmos guļ!

Karaliene. Aizmidzis vai piedzēries?

Ķīķerētāja. Izskatās, ka piedzēries, karalien...

Karaliene. Nu – vai nav nelaime – ķīķerī tikai viens precinieks redzams un tas pats piedzēries!

1.Dāma. Nelaime gan, karalien – tur nu jums pilnīga taisnība – tikai viens precinieks un tas pats – piedzēries...

2.Dāma. Jā, karalien – liela nelaime... Lielāku pat iedomāties grūti...

Karaliene. Ei! Bizone!

Bizone. Jā, karalien?

Karaliene. Bizo ātri pa pasauli un paziņo visiem, ka es gribu izprecināt savas meitas!
Kazi – varbūt kāds precinieks atradīsies...

1.Dāma. Zelta vārdi, karalien – varbūt patiešām atradīsies!

2.Dāma. Nu ja – un kāpēc lai neatrastos?

Bizone. Tad es bizoju?

Karaliene. Nē – nebizo vēl – vispirms aizbizo pēc princesēm un saki, ka es gribu viņas redzēt!

Bizone. Jā, karalien! Tad nu es bizoju!

Karaliene. Jā – tad nu tu bizo gan!

Ķīķerētāja. Lūk! Ķīķerī vēl kaut kas parādījās!

Karaliene. Nu, nu – kas tad? Vēl viens piedzēries precinieks?

Ķīķerētāja. Nē, karalien – divi gabali... Piedzērušies nav... Un arī pēc preciniekiem neizskatās... Abi divi brunčos ģērbusies... Nāk šurp...

Uznāk princeses.

Karaliene. Nu labi... Kad tie abi atnāks... tad arī tiksīm skaidrībā par brunčiem...

1.Princese. Vai tu mūs sauci, māmiņ?

2.Princese. Vai tu mūs vēlējies redzēt?

3.Princese. Te mēs esam!

Karaliene. Jā – es jūs saucu, vēlējos redzēt un redzu, ka jūs te esat...

1.Princese. Vai tu ko gribēji, māmiņ?

2.Princese. Vai tu vēlējies mums ko sacīt?

3.Princese. Mēs uzmanīgi klausāmies!

Karaliene. Nu, mēs te... tādu asprātīgu joku izdomājām...

1.Dāma. Patiešām asprātīgu!

2.Dāma. Nu, ļoti asprātīgu!

Princeses. Patiešām?

Karaliene. Kā tad! Mēs nolēmām jūs izprecināt!

1.Princese. Tas tik ir joks, māmiņ!

2.Princese. Tik varens joks vēl nav bijis!

3.Princese. Šausmas! Es mirstu no smiekliem!

Karaliene. Tagad nav laika mirt – ejiet ko smukāku apvelciet, citādi – kādas jūs izskatāties!...

Princeses. Jā, māmiņ – mēs ejam!

Karaliene. Nu? Kas jauns ķīķerī?

Ķīķerētāja. Redzu, ka brunči jau nāk iekšā pa durvīm!

Karaliene. Ā – tepat jau tie ir...

Nācējas. Labdien, karalien!

Karaliene. Nu labdien, labdien... Kādā vajadzībā nākušas?

Māte. Rau – es te savu meitiņu – bārenīti – atvedu...

Karaliene. Savu meitiņu?... Bārenīti?...

Bārenīte. Jā – es esmu tā bārenīte!

Karaliene. Ļoti jauki, miļlais bērns – bet kā tad tu vari būt bārenīte, ja tava māte – eku – šepat vien stāv?

Māte. Jā... kaut kā muļķīgi sanāk...

Bārenīte. Ļoti muļķīgi, karalien!

Karaliene. Ā – tad tev varbūt nav tēva?

Bārenīte. Nē – tēvs man vispār ir...

Karaliene. Vēl muļķīgāk...

Māte. Jā, bet viņš ir nodzēries līdz kliņķim!

Karaliene. Ā – nu, ja līdz kliņķim, tad cita lieta! Tad mēs patiešām varētu tev piešķirt bārenītes godu...

Māte. Tas būtu ļoti laipni, karalien!

Ienāk princeses.

1.Princese. Nu? Vai šitā, māmiņ?

2.Princese. Vai tā būs gana labi?

3.Princese. Skaties taču, māmiņ!

Karaliene. Es jau skatos, skatos! Nu – kā jums izskatās, dārgās dāmas?

1.Dāma. Mums izskatās...

2.Dāma. Jā, jā – man arī izskatās!

Karaliene. Ļoti jauki – tad ejiet un gaidiet, kamēr parādās precinieki – tad jūs pasauks!

1.Princese. Bet vai mūs noteikti pasauks, māmiņ?

2.Princese. Jā – vai mūs nejauši neaizmirsīs?

3.Princese. Tas būtu šausmīgi, māmiņ!

Karaliene. Neaizmirsīs, neaizmirsīs – kad es ko esmu aizmirsusi!

1.Dāma. Jā, jā – viņa vēl nekad neko nav aizmirsusi!

2.Dāma. Kā tad, kā tad – es varu to apliecināt!

Princeses. Tad nu mēs ejam, māmiņ! (Prom.)

Karaliene. Nu, nu – pie kā tad mēs palikām?

Māte. Pie manas bārenītes, karalien!

1.Dāma. Jā, jā – pie bārenītes!

2.Dāma. Nu, nu – pie šitās te!

Bārenīte. Es esmu tā bārenīte!

Karaliene. Atceros, atceros... Nabadzīte... Tā jau tai pasaulē iet... Manas meitiņas arī faktiski ir bārenītes... Mans vīrs – karalis – pa vīna pagrabiem vien dzīvo... Viņš apgalvot, ka tas palīdzot viņam domāt... Jau kur tie gadi kā virszemē nav redzēts...

Bizone. Ir, karalien! Vienu precinieku sabizoju! Piedzēries nav! Gana aitas! Teicās, ka tūlīt nākšot!

Ķīķerētāja. Jau nāk!

Ienāk Ganiņš.

Karaliene. Vai šitas?

Bizone. Jā – šitas pats ir īstais!

Karaliene. Tad bizo un pasauc šurp princeses!

Bizone. Jau bizoju, karalien!

Ganiņš. Labdien, karalien!

Karaliene. Labdien, labdien, precinieki!... Vai tu gadījuma pēc esi skaidrā vai principā nedzer?

Ganiņš. Es principā nedzeru, karalien – saudzēju aknas!

Karaliene. Aknas – tas ir labi... Aknas vajag saudzēt... Aknas mums tomēr ir viens ļoti vajadzīgs orgāns...

Māte. Bet kā tad nu paliek ar manu bārenīti, karalien?

Bārenīte. Jā – kā tad nu paliek ar mani?

Karaliene. Ar tevi, bērns?... Nu ja – tu taču biji tā bārenīte...

Māte un Bārenīte. Jā, karalien!

Bizone. Princeses nolēma vēlreiz pārgērbties, karalien! Tad nākšot!

Karaliene. Tad gaidīsim...

Dāmas. Gaidīsim...

Ganiņš. Man nav laika gaidīt – aitas izklīdīs!

Karaliene. Bet ko tad tu – princeses neprecēsi?

Ganiņš. Es precēšu bārenīti – tā ir tepat pa rokai – princeses lai citai reizei paliek!

Karaliene. Nu, ja citai, tad citai...

Ganiņš. Nāc, bārenīt – aitas gaida!

Bārenīte. Jā – es jau eju!

Māte. Nu tad man ar laikam jāiet...

Karaliene. Laikam gan...

1.Dāma. Nu ja, ka laikam!

2.Dāma. Tā gan ir, jā...

Māte. Atkal kaut kā muļķīgi sanāca...

Ķīķerētāja. Es redzu! Princeses nāk!

Princeses. Te mēs esam, māmiņ! Kur precinieks?

Karaliene. Aizgāja ar bārenīti...

Princeses. Aizgāja ar bārenīti?...

Karaliene. Jā – pie aitām – varen asprātīgs joks sanāca!

1.Dāma. Patiešām asprātīgs!

2.Dāma. Nu tik asprātīgs, ka es aiz smiekliem nezinu, kur dēties!

21.01.97.